

Η Απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που συνεδρίασε την Κυριακή 3 Ιουλίου 2022 αναφέρει τα εξής:

1. Διανύουμε μια περίοδο παρόξυνσης των αντιθέσεων του συστήματος, με ραγδαία επιδείνωση της κατάστασης και της ζωής των λαϊκών στρωμάτων, συνέχιση του πολέμου, κλιμάκωση της επίθεσης της κυβέρνησης της ΝΔ, ανόδου της δυσαρέσκειας και των αντιστάσεων των εργαζόμενων, επιτάχυνσης των πολιτικών εξελίξεων. Η ανάγκη ισχυρών ταξικών αγώνων, και συσπείρωσης δυνάμεων γύρω από το πρόγραμμα της εργατικής, αντικαπιταλιστικής απάντησης είναι ισχυρότερη από ποτέ.

2. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στο έδαφος της Ουκρανίας συνεχίζεται με ατέλειωτες συμφορές ενάντια στον ουκρανικό και τον ρώσικο λαό, δεκάδες χιλιάδες νεκρούς και από τις δύο πλευρές, πείνα, καταστροφή.

Ο πόλεμος αυτός δεν έπεσε «απ τον ουρανό». Είναι το αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης διαδικασίας όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Της προσπάθειας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να αποκαταστήσει την κλονισμένη και σε υποχώρηση ηγεμονία του και να ανασχέσει την άνοδο του κύριου ανταγωνιστή του, της Κίνας. Αυτό είναι το υπόβαθρο του πολέμου. Ενός πολέμου που ξεκίνησε ήδη από το 2014, και σήμερα συνεχίζεται και κλιμακώνεται, με την Ρωσία να επιδιώκει τα μέγιστα γεωπολιτικά οφέλη και την Δύση να εξοπλίζει όλο και πιο πολύ την Ουκρανία, να πολλαπλασιάζει τις οικονομικές κυρώσεις, προσδοκώντας την καθήλωση και την ήττα του ρώσικου καπιταλισμού σε μια πολυετή σύγκρουση μέσα στην Ευρώπη.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία οξύνει στο έπακρο τις αντιθέσεις μέσα στο δυτικό στρατόπεδο, αποσταθεροποιεί τις συμμαχίες και οξύνει τους ανταγωνισμούς ανάμεσα σε «περιφερειακούς» καπιταλισμούς, όπως τον αντιδραστικό ανταγωνισμό ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική άρχουσα τάξη.

Η κυβέρνηση της ΝΔ εμπλέκει την Ελλάδα όλο και πιο βαθιά στον πόλεμο. Πιστό «σκυλί του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ» ο Κ. Μητσοτάκης και η κυβέρνηση της ΝΔ έχουν ως τώρα στείλει άγνωστη ποσότητα όπλων στην Ουκρανία, προχωράνε την μετατροπή της Ελλάδας σε μια αμερικάνικη βάση από άκρη σε άκρη, ξοδεύουν δισεκατομμύρια σε εξοπλισμούς. Πρόκειται για μια επικίνδυνη για τον λαό πολιτική, με τη συναίνεση των αστικών πολιτικών δυνάμεων (ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ) και της ακροδεξιάς (Ελληνική Λύση).

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** είχε σοβαρή συνεισφορά στην αριστερά και το λαϊκό κίνημα με την στάση της στο θέμα του πολέμου. **Καθόρισε σωστά τον χαρακτήρα του πολέμου σαν άδικο και ιμπεριαλιστικό απ' όλες τις πλευρές.** Καταδίκασε την ρώσικη εισβολή και ταυτόχρονα **ανέδειξε τον κυρίαρχο ρόλο του ΝΑΤΟ και της Δύσης στην προετοιμασία και κλιμάκωση του πολέμου** που έχει αρχίσει 8 χρόνια πριν. Έθεσε σε πρώτη γραμμή την πάλη για να μην υπάρξει καμία εμπλοκή της χώρας μας, την πάλη κατά της κυβέρνησης και του ΝΑΤΟ, συμμετέχοντας σε σημαντικές κινηματικές και πολιτικές πρωτοβουλίες, ανάμεσα σε αυτές και την πρωτοβουλία των εννιά οργανώσεων της αριστεράς.

3. Σε αυτό το πλαίσιο, οξύνεται παραπέρα ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός, εγκυμονώντας μεγάλους κινδύνους στην περιοχή μας. Βάση του ανταγωνισμού αυτού είναι η οικονομική και γεωπολιτική «μοιρασιά» των πλουτοπαραγωγικών πηγών της Α. Μεσογείου, οι δρόμοι μεταφοράς πρώτων υλών και ενέργειας, η επιδίωξη για αναβάθμιση του ρόλου της κάθε αστικής τάξης στην ευρύτερη περιοχή.

Οι δυο λαοί υφίστανται τις βαριές πολιτικές και οικονομικές συνέπειες **ενός ανταγωνισμού άδικου και αντιδραστικού και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.**

Μόνο μια αντιιμπεριαλιστική-αντικαπιταλιστική στάση και η ανάπτυξη ενός μαζικού μαχητικού εργατικού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος θα μπορούσε να διασφαλίσει τα δικαιώματα, την ειρήνη κ την φιλία των λαών της περιοχής στο δικαίωμα τους στη ζωή κ στο μέλλον.

Παλεύουμε να μη γίνουν οι εξορύξεις στην Μεσόγειο, που φέρνουν ανταγωνισμούς, πολέμους, περιβαλλοντική καταστροφή, για να κερδίζουν οι πολυεθνικές της ενέργειας, οι αστικές τάξεις σε Ελλάδα κ Τουρκία.

Για να σταματήσει η ξέφρενη κούρσα των εξοπλισμών σε βάρος των κοινωνικών αναγκών, για να κλείσουν οι θανατηφόρες βάσεις, για έξοδο από το ΝΑΤΟ.

Η οικονομική κρίση και η προοπτική της ύφεσης «χτυπάει την πόρτα μας». Ο παγκόσμιος καπιταλισμός μπαίνει σε τροχιά νέας ύφεσης. Αυξήσεις των επιτοκίων, εκτίναξη του κρατικού χρέους, ενεργειακή φτώχεια για τους λαούς, επισιτιστική κρίση ακόμα και φαινόμενα μαζικής πείνας, επαναφορά της πανδημίας, περιβαλλοντική καταστροφή. Η ιστορική, δομική κρίση δείχνει το βάθος της και υπογραμμίζει την ανάγκη της εργατικής, αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής απάντησης στο σήμερα.

Η προοπτική της συνέχισης του πολέμου και της θυελλώδους οικονομικής κρίσης δημιουργεί **συνθήκες πολιτικής απονομιμοποίησης και αστάθειας για τις άρχουσες τάξεις.** Στα μάτια εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο οι παραδοσιακοί διαχειριστές του συστήματος δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα πέρα από πόνο, φτώχεια και καταστροφή. Συσσωρεύεται το εύφλεκτο υλικό που γεννάει κοινωνικές και πολιτικές εκρήξεις.

Αυτή η διαπίστωση ισχύει και για τα «κέντρα» του καπιταλισμού στις ΗΠΑ και την Ευρώπη. Η πιο πρόσφατη και θεαματική εκδήλωση αυτής της μακρόσυρτης πολιτικής κρίσης είναι οι πρόσφατες προεδρικές και βουλευτικές εκλογές στην Γαλλία. Τα κόμματα που είχαν διαχειριστεί -και σώσει- τον γαλλικό καπιταλισμό από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά, οι γκολικοί και οι σοσιαλιστές, εξαφανίστηκαν από τον χάρτη. Ο Μακρόν, που λίγα χρόνια πριν προβαλλόταν ως η νέα πνοή για το «κέντρο», τσαλακώθηκε ανεπανόρθωτα.

Η ενίσχυση του Μελανσόν μπορεί να εκφράζει την ανάγκη των λαϊκών στρωμάτων να βάλουν ένα φρένο στην επίθεση, αλλά η εμπειρία από την «κυβερνώσα αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ και οι άλλες πρόσφατες εμπειρίες στην Ευρώπη και αλλού (Πορτογαλία) μας έδειξαν ότι οι πόθοι αυτοί πάντα διαψεύδονται, ότι η στήριξη σε μια κυβερνητική διαχειριστική λύση μέσα στα πλαίσια της κυριαρχίας του κεφαλαίου και του αστικού κράτους, οδηγούν σε σταθεροποίηση της κυρίαρχης πολιτικής, και απογοήτευση τις λαϊκές μάζες.

Το ρεύμα της ριζοσπαστικοποίησης που αγκαλιάζει πλατιά στρώματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας εκφράστηκε και στους αγώνες που έστειλαν τους ναζί της Χρυσής Αυγής στη φυλακή. Το #metoo έγινε από χάσταγκ μαζικό κίνημα ενάντια στις επιθέσεις κατά των γυναικών που κλιμακώνονται, με πιο πρόσφατη την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ να βγάλει παράνομες τις εκτρώσεις. Οι μάχες ενάντια στον ρατσισμό, για ανοιχτά σύνορα και χαρτιά, είναι ασπίδα για πρόσφυγες και μετανάστες κόντρα στην Ευρώπη-Φρούριο από την ισπανική Μελίγια μέχρι το Αιγαίο και τον Έβρο.

Αναπτύσσεται ένα πολύμορφο κίνημα ενάντια στην κλιματική αλλαγή, την ώρα που η περιβαλλοντική καταστροφή και η υπερθέρμανση του πλανήτη βρίσκονται στο «σημείο μηδέν», αλλά οι κυβερνήσεις στρέφονται ξανά στα ορυκτά καύσιμα, στην πυρηνική ενέργεια ακόμα και στο κάρβουνο.

Για να μετατραπεί η πολιτική απονομιμοποίηση και αστάθεια σε πολιτική κρίση για να ανοίξουν δρόμοι μιας ευρύτερης ρήξης με το σύστημα απαιτείται η ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, μιας ριζικής εργατικής, αντικαπιταλιστικής διεξόδου και του μετώπου που θα την εκφράσει. Σε αυτή την προοπτική στρατεύεται η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

4. Η κυβέρνηση της ΝΔ κλιμακώνει την αντεργατική-αντιλαϊκή επίθεση με όπλο τον αυταρχισμό, την καταστολή, τις απαγορεύσεις, τη βιομηχανία διώξεων, τη θέσπιση αντιδημοκρατικών νομοθετημάτων. Έρχεται όμως αντιμέτωπη τόσο με τις άλυτες αντιφάσεις του αστικού συστήματος, όσο και με τις εργατικές, λαϊκές και νεολαιίστικες αντιστάσεις σε όλα τα μέτωπα που εκδηλώνεται η επίθεση. Από τον ν. Χατζηδάκη και τον αγώνα για αξιοπρεπείς ΣΣΕ (Cosco, e-food κλπ), την προστασία της δουλειάς (ΛΑΡΚΟ) μέχρι τη νεολαία και τον αγώνα να μην πατήσει η πανεπιστημιακή αστυνομία, το περιβάλλον, τον ρατσισμό κλπ, εκδηλώνονται σημαντικά κινήματα και αντιστάσεις, αν και χωρίς συντονισμό και την αναγκαία κλιμάκωση.

Μέσα στους εργαζόμενους και ειδικά στη νεολαία γεννιέται ένα πολύμορφο και αντιφατικό ρεύμα της ριζοσπαστικοποίησης. Οι αναζητήσεις χιλιάδων αγωνιστριών και αγωνιστών που έχουν δώσει σκληρές μάχες ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ ξεπερνούν τα διστακτικά και «ρεαλιστικά» όρια της κοινοβουλευτικής αριστεράς. Ο αγώνας για την ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής και αυτού του αποτυχημένου συστήματος, μπορεί να αποκτήσει μαζικά χαρακτηριστικά.

Ο συνδυασμός της χρεοκοπίας της πολιτικής της ΝΔ και ενός κινήματος που αντιστέκεται και επιμένει, **επιταχύνει τις πολιτικές εξελίξεις.** Δυναμώνει την φθορά της κυβέρνησης και τις αναζητήσεις προς τα αριστερά, αναδεικνύει πιο ορατά την συναίνεση των ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και την ανεπάρκεια της πολιτικής του ΚΚΕ.

5. Τμήμα της επιτάχυνσης των πολιτικών εξελίξεων, του βάθους των προβλημάτων τον επερχόμενο χειμώνα είναι και η προοπτική της παραίτησης της κυβέρνησης και της προκήρυξης πρόωρων εκλογών.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παρέμβει στις επερχόμενες εκλογές όποτε και αν γίνουν στη βάση του εργατικού, αντικαπιταλιστικού της προγράμματος, με στόχο να συσπειρώσει τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές που δίνουν τις μάχες για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ, ενάντια στην συναίνεση του αστικού πολιτικού συστήματος και την «προοδευτική διακυβέρνηση» που υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και παζαρεύει το ΜΕΡΑ25.

Παλεύουμε για την ενίσχυση του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Για μια αριστερά, που μπορεί να σταθεί στο ύψος των αναγκών της λαϊκής δράσης. Που θα μπορεί να εμπνεύσει ένα ανατρεπτικό κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα, αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης κι επαναστατικής πάλης.

Η επιδίωξη για την ουσιαστική ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς αποτελεί **και συμπυκνώνει τον πολιτικό μας στόχο για μια ουσιαστική αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων** στο σήμερα.

Παλεύουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής του κεφαλαίου και την ΕΕ, ενάντια στην συναίνεση του αστικού πολιτικού συστήματος συνολικά.

Για να βαθύνει η κρίση του συστήματος, να οδηγήσει σε ρωγμή και ανατροπές της κυρίαρχης πολιτικής, να ανοίξει ο δρόμος για τις επαναστατικές αλλαγές, για την εργατική εξουσία.

- Ενισχύουμε την αριστερά που **δίνει την μάχη με τον αντίπαλο σε όλη την γραμμή του μετώπου**, διεκδικώντας βελτίωση των συνθηκών ζωής της εργατικής τάξης και του λαού, σε ρήξη με το κεφάλαιο, τα κέρδη και την ιδιοκτησία του, την κυβέρνηση και την ΕΕ, υπεράσπιση της ειρήνης ενάντια στους ανταγωνισμούς των ιμπεριαλιστών και των αστικών τάξεων.

- Την αριστερά των **μαχητικών αγώνων**, των απεργιών, της **ανεξαρτησίας από τον υποταγμένο συνδικαλισμό** και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

- Την αριστερά που βλέπει έξω από το σύστημα, σε **επαναστατική ρήξη** με τον καπιταλισμό και κάθε λογής κυβερνητική του διαχείριση.

6. Παλεύουμε σήμερα για την ανατροπή της πολιτικής της ΝΔ, του κεφαλαίου και της ΕΕ, όπως και κάθε κυβέρνησης με την ίδια πολιτική, ενάντια στη συναίνεση του αστικού πολιτικού συστήματος του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, και της ακροδεξιάς φασιστικής «Ελληνικής Λύσης». Αυτός είναι ο δρόμος για να βαθύνει η κρίση του συστήματος, να οδηγήσει σε ρωγμές και ανατροπές της κυρίαρχης πολιτικής προς όφελος των εργαζομένων, στο άνοιγμα του δρόμου για τις επαναστατικές αλλαγές, για την εργατική εξουσία-δημοκρατία.

Οι βασικοί στόχοι πάλης του αντικαπιταλιστικού προγράμματος για την περίοδο είναι:

1) Γενναίες αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα ανεργίας. Κανένας μισθός κάτω 1.000 ευρώ καθαρά. Επαναφορά 13ου και 14ου μισθού και σύνταξης, μείωση των ωρών εργασίας/30ωρο πενήνήμερο. Πρέπει να χάσει πλούτο και εξουσία το κεφάλαιο για να κερδίσουν οι εργαζόμενοι και ο λαός. Αυτή είναι η μόνη «ρεαλιστική επιλογή».

2) Εθνικοποιήσεις των βασικών τομέων της οικονομίας χωρίς αποζημίωση και με εργατικό-λαϊκό έλεγχο. Πρώτα απ' όλα της **ενέργειας, των τροφίμων**, των τραπεζών, αλλά και της Υγείας και της Παιδείας για να υπερασπίσουμε τα δημόσια αγαθά. Κλείσιμο των χρηματιστηρίων ενέργειας και τροφίμων. **Διατίμηση σε όλα τα βασικά αγαθά**, κατάργηση της έμμεσης φορολογίας (ΦΠΑ, ειδικοί φόροι κ), κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Προστασία της λαϊκής κατοικίας. Όχι στους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας.

Η ενέργεια, το νερό, είναι κοινωνικά αγαθά, για αυτό και παλεύουμε να εθνικοποιηθούν, χωρίς αποζημίωση με εργατικό και λαϊκό έλεγχο, για χτύπημα της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας εδώ και τώρα.

3) Καμιά εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο στην Ουκρανία. Πάλη για την ειρήνη και τη φιλία των λαών. **Αγώνας ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους** και τους ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων, ειδικά του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού. **Ακύρωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων**, λεφτά για τις ανάγκες των εργαζομένων και του λαού. **Έξοδος από το ΝΑΤΟ και τον ευρωστρατό, απομάκρυνση των βάσεων. Κατάργηση των πυρηνικών όπλων.**

4) Συνολική αντιπαράθεση και ανατροπή του πλαισίου της διαρκούς μνημονιακής επιτροπείας, αντικαπιταλιστική ρήξη/έξοδος από την ΕΕ. Διαγραφή του δημόσιου χρέους και του ιδιωτικού χρέους των φτωχών νοικοκυριών.

5) Πάλη για τη διατροφική επάρκεια, με ενίσχυση της μικρομεσαίας αγροτιάς και των πρωτοβάθμιων συνεταιρισμών, με προσανατολισμό στις λαϊκές ανάγκες, **έξω απ' τις επιταγές της ΚΑΠ και τους κανονισμούς της ΕΕ.** Πάλη ενάντια στις πολυεθνικές που ελέγχουν την διατροφή όλου του πλανήτη

6) Πάλη για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες, πρώτα απ' όλα στο δικαίωμα στην απεργία, στη διαδήλωση και τον αγώνα, σε ρήξη με την καταστολή, τον διαρκή έλεγχο, τις κάθε είδους διακρίσεις, το αστικό πολιτικό σύστημα και το κράτος του. Όχι στις δικαστικές διώξεις και τις

καταδίκες των αγωνιστών του κινήματος κατά των πλειστηριασμών.

7) Προστασία της **φύσης από την υπερεκμετάλλευση του κεφαλαίου. Ενάντια στην κλιματική κατάρρευση**, αλλά και καταστροφή εμπορευματοποίηση-ιδιωτικοποίηση, την καταστροφή βουνών και παραλιών **στο όνομα της «πράσινης μετάβασης»**, καθώς και την εμπορευματοποίηση και καταστροφική διαχείριση των απορριμμάτων. Ακύρωση των σχεδίων για εξορύξεις ορυκτών πόρων στις διεθνείς θάλασσες (ΑΟΖ).

8) Πάλη ενάντια στον ρατσισμό, την Ευρώπη φρούριο, την αντιλαϊκή συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Δικαίωμα στο άσυλο, ελευθερίες και ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες, αξιοπρεπή στέγαση στις πόλεις και τα χωριά μας. Πλήρη δικαιώματα σε εργασία, παιδεία, υγεία, ελεύθερη μετακίνηση σε πρόσφυγες – μετανάστες.

9) Αγώνας για την ισότητα των φύλων. Προστασία της μητρότητας στην εργασία και τις κοινωνικές παροχές, ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου που διαλύει τις δομές κοινωνικής προστασίας. Όχι στις διακρίσεις λόγω φύλου, καταγωγής, σεξουαλικού προσανατολισμού.

Αυτό το πρόγραμμα **δεν μπορεί να υλοποιηθεί από «αριστερές» ή «προοδευτικές» κυβερνήσεις** διαχείρισης του καπιταλισμού, **χωρίς ρήξη** με το αστικό κράτος και τους ιμπεριαλιστικούς θεσμούς. Η επαναφορά προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ για μια «προοδευτική διακυβέρνηση» για να φύγει η Δεξιά, με το μάτι στραμμένο στην λεηλασία του κόσμου της Αριστεράς και του κινήματος σήμερα, θα οδηγήσει σε πολύ μεγαλύτερες τραγωδίες.

Δεν μπορεί να υπηρετηθεί από το **«ρεαλιστική απειθαρχία»**, που τελικά μετατρέπεται στον **«ρεαλισμό της πειθαρχίας» του ΜΕΡΑ 25**. Γιατί αυτός ο «ρεαλισμός» δεν είναι παρά η αποδοχή των πυλώνων της αστικής πολιτικής. «Υγιής επιχειρηματικότητα», Ευρωπαϊκή Ένωση, συμμετοχή στο ΝΑΤΟ και αποδοχή της στρατηγικής σχέσης με τις ΗΠΑ, και προτάσεις διαχείρισης, φτιασιδώματος της κυρίαρχης πολιτικής, για πλασάρισμα σαν «αριστερό άκρο» στην μελλοντική «προοδευτική κυβέρνηση».

Αυτή η πολιτική υπερβαίνει τα όρια της πολιτικής του ΚΚΕ. Μιας πολιτικής που αρνείται την αντιπαράθεση με πολιτικούς στόχους που συγκρούονται με τις κεντρικές επιλογές του συστήματος. Που δεν θέτει σαν άμεσο ζήτημα πάλης του εργατικού κινήματος και της αριστεράς τις εθνικοποιήσεις των βασικών τομέων της οικονομίας, δημιουργώντας την αυταπάτη ότι μπορεί να «τιθασευτεί» το κεφάλαιο με άθικτη την ιδιοκτησία του. Που δεν θέτει το ζήτημα της απειθαρχίας με την πολιτική της ΕΕ, της ρήξης και της εξόδου από αυτήν σαν άμεσο πολιτικό στόχο αλλά τον εξοβελίζει στα πλαίσια της «λαϊκής εξουσίας», λες και μπορούμε να έχουμε δημόσια αγαθά ή η διατροφική ασφάλεια για τον λαό μέσα στην ΚΑΠ και την ΕΕ. Που στον «ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό» μιλάει μόνο για την επιθετικότητα της τούρκικης ολιγαρχίας, συγκαλύπτοντας την επιθετικότητα της «δική μας» αστικής τάξης. Που παρά την σημαντική του δράση στο εργατικό κίνημα, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα, δεν ξεπερνάει τον σχεδιασμό της γραφειοκρατίας στους πανεργατικούς αγώνες.

Πάνω στην βάση αυτού του προγράμματος και της πολιτικής του κατεύθυνσης η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρεμβαίνει στις πολιτικές μάχες και τις εκλογές. Απευθύνει κάλεσμα πλατιάς συστράτευσης για την αριστερά και το κίνημα της ανατροπής που έχει ανάγκη η εποχή μας.

Εκτιμά ότι οι αγώνες και οι μετωπικές πολιτικές διεργασίες του προηγούμενου διαστήματος έχουν ωριμάσει τη δυνατότητα και σε άλλους αγωνιστές και δυνάμεις. Παλεύει για τη συσπείρωση και την συνεργασία αγωνιστών και πολιτικών δυνάμεων που συμφωνούν σε αυτή την κατεύθυνση.

7. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρά τα σημαντικά προβλήματα που αντιμετώπισε και συνεχίζει να αντιμετωπίζει έδωσε αποφασιστικά όλες τις μάχες το δύσκολο διάστημα που μας πέρασε, δεν υποτάχθηκε, δεν υποχώρησε.

Μπήκε μπροστά στην περίοδο της καραντίνας αντιπαλεύοντας την ηττοπαθή λογική του «θα λογαριαστούμε μετά» χωρίς να υποκύπτει στην τρομοκρατία της κυβέρνησης ή στα ρεύματα του ανορθολογισμού. Ήταν παρούσα σε κάθε μικρή και μεγάλη μάχη του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, στις εργατικές διεκδικήσεις, την μάχη για την φυλάκιση των δολοφόνων της ΧΑ, την νεολαίας και τα πανεπιστήμια, τις έμφυλες διακρίσεις και το περιβάλλον, στο αντιπολεμικό κίνημα.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** θα συζητήσει για τα προβλήματα και τις αντιφάσεις του μετώπου, με ανοιχτό και συντροφικό τρόπο, στον δρόμο για την 5η Συνδιάσκεψη, που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές του Φθινοπώρου του 2022. Σε περίπτωση προκήρυξης πρόωρων εκλογών η συνδιάσκεψη θα πραγματοποιηθεί αμέσως μετά από αυτές.

8. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** απευθύνει κάλεσμα στις μαχόμενες δυνάμεις της αριστεράς, σε εκείνες τις δυνάμεις που παλέψαμε μαζί τα προηγούμενα χρόνια στα κρίσιμα μέτωπα. Δεν επιδιώκουμε εκλογικές συγκολλήσεις και καιροσκοπικές συμμαχίες. Επιδιώκουμε μια **προωθητική ενότητα στην βάση αρχών**, με αγωνιστές και δυνάμεις με τις οποίες **υπάρχει συμφωνία στα βασικά πολιτικά ζητήματα, συναγωνιστικές εμπειρίες και μια κοινή πορεία το προηγούμενο διάστημα.**

Απευθυνόμαστε σε δυνάμεις και αγωνιστές που συντάσσονται με την ανάγκη ενός αριστερού αντικαπιταλιστικού προγράμματος, με τη συνεργασία των δυνάμεων και των αγωνιστών που το στηρίζουν, απορρίπτοντας τις αυταπάτες περί «φιλολαϊκών», διαχειριστικών λύσεων και «αριστερών», «προοδευτικών» κυβερνήσεων μέσα στα πλαίσια του υπάρχοντος συστήματος, του κράτους του και των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών του. Που προσανατολίζονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην επαναστατική αλλαγή του.

Ζητήματα όπως η άμεση βελτίωση της ζωής των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με μείωση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών με εθνικοποιήσεις και χτύπημα της μεγάλης καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, υπεράσπιση της ειρήνης ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία και τον άδικο και επιθετικό ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό των αστικών τάξεων, απειθαρχία στην ΕΕ έξοδο από αυτή και διαγραφή χρέους, υπεράσπιση του περιβάλλοντος ενάντια στην κλιματική κρίση και τη καπιταλιστική «πράσινη μετάβαση», πάλη κατά του ρατσισμού για ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες κ.α. **έχουν ωριμάσει μέσα σε σημαντικά τμήματα του κινήματος και μπορούν να αποτελέσουν την βάση μιας τέτοιας πλατιάς συσπείρωσης δυνάμεων.**

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** σε περίπτωση που προκηρυχθούν πρόωρες εκλογές **θα παρέμβει στην βάση του παραπάνω προγράμματος και στην εκλογική μάχη. Απευθύνει κάλεσμα ενότητας και αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να συζητήσει με κάθε δύναμη που θέλει να κινηθεί στην κατεύθυνση αυτή.**

Η Κεντρική Συντονιστική της Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να υλοποιήσει την απόφαση αυτή.

- Να οργανώσει την εκλογική παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, (υλικά, πολιτική εξόρμηση στο λαό, υποψήφιοι κλπ) με πρώτο σταθμό μεγάλη πολιτική συγκέντρωση στην Αθήνα το δεύτερο 15νθήμερο του Ιουλίου.

- Να καλέσει ανοιχτές συνελεύσεις των Τοπικών Επιτροπών σε όλη την Ελλάδα για την συζήτηση της απόφασης του ΠΣΟ και την οργάνωση της πολιτικής παρέμβασης.

- να έρθει σε επαφή με δυνάμεις και αγωνιστές που θέλουν να συζητήσουν και να συνεργαστούν με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις πολιτικές και εκλογικές μάχες και να ολοκληρώσει αυτή την διεργασία με τελική εκτίμηση και απόφασή της μέχρι τις 15 Ιουλίου.